

[Gerda Mundt.]

nariet svarende til det, der kræves i den nye Seminarielov.

Angaaende vore Ændringsforslag og selve Lovforslaget, som det foreligger i Dag til anden Behandling, skal jeg kun til Supplering af det, der er blevet sagt af vort Partis Ordfører, komme med nogle enkelte Bemærkninger. Venstres Ordfører, det ærede Medlem Hr. Søren P. Larsen, udtalte, at der fra Københavns Kommune var blevet meddelt Femmers Seminarium, at det ingen Børn kunde faa. Det er en fuldstændig forkert Gengivelse af Forholdene, og jeg er nødt til at gaa en lille Smule tilbage, nemlig allerede til Lovforslaget, saadan som det forelaa ved første Behandling. I Bemærkningerne til Lovforslaget udtalte Ministeriet, at man gik ud fra, at Københavns Kommune vilde gaa ind paa at overføre de samme Vilkaar paa Staten, som hidtil havde været gældende over for Femmers Seminarium. Hvis man, inden dette var gaaet i Trykken, havde gjort sig den Ulejlighed at sætte sig i Forbindelse med Københavns Skolevæsen, vilde man allerede dengang have faaet at vide, at Børnetallet i den Del af Københavns Kommune var saa stærkt dalende, at det ikke vilde være muligt i det lange Løb at opretholde den Øvelsesskole, som Femmers Seminarium har for Øjeblikket. Men det betyder aldeles ikke, at Københavns Kommune ikke vilde stille sig imødekommende over for dette Seminarium, som har gjort et fortrinligt Stykke Arbejde. Der har aldrig lydt andet end Lovord om de Hold af Lærerinder, som er udgaaet fra Femmers Seminarium og Femmers Forskoleseminarium; der har altid været et godt Samarbejde mellem Femmers Seminarium og Københavns Skoledirektion, Københavns Skolevæsen — jeg tror heller ikke, Ledelsen af Femmers Seminarium vil sige noget andet. Det har ogsaa vist sig ved, at man for en Aarrække har bevilget Femmers Seminarium et rentefrit Laan. Derfor maa jeg gøre Indsigelse, naar det nu lyder, som om det var Københavns Skoledirektion, som havde truffet den endelige Afgørelse med Hensyn til Femmers Seminarium; den ligger ganske andre Steder, nemlig i at Bygningerne er blevet bygget i den dyre Tid, saaledes at det til Trods for det fortrinlige Arbejde ikke har været muligt at føre Seminariet videre.

Angaaende Haderslev Seminarium vil jeg gerne sige, at jeg tror, at man her er naaet til det rigtige Resultat. Jeg har for mit Vedkommende været meget betænke-

lig ved, at vi skulde have et Seminarium af en anden Art end de andre. Jeg tror, at det, der er blevet sagt fra Lærerkredse, at det let vilde blive saadan, at det skulde være finere at være uddannet ved Haderslev Seminarium end ved andre, ikke er sagt uden Grund; jeg tror, det er rigtigt, at Uddannelsen bliver ens ved alle Seminarier.

Endelig vil jeg gerne have Lov til at komme lidt nærmere ind paa det, som ligger mig særlig paa Hjerte, nemlig Th. Langs Seminarium i Silkeborg. At der er to Seminarier i Silkeborg, kan jo ikke for Ministeriet have været en ukendt Sag, det maa man allerede have været betænkelig ved, dengang det blev indrettet saaledes, men nu er de to Seminarier der en Kendsgerning, og hvad Langs Seminarium angaar, er det jo opbygget gennem mange Aar. I 1882 blev der sendt Bud til N. Zahles Seminarium om at faa en dygtig ung Lærerinde til at lede Skolen. Der blev valgt den rette, da der blev udpeget den unge Theodora Lang. Hun har i Aarenes Løb bygget en ganske udmærket og meget betydelig Institution op, saaledes som det ogsaa fra forskellig Side her i Dag er blevet understreget. Da Seminarieloven blev vedtaget i 1894, begyndte hun straks i Tilslutning til det Forskoleseminarium, hun allerede havde begyndt i 1891, et Folkeskoleseminarium, nemlig i 1896. Og hun har udbygget hele sin store Institution, saa der nu ligger en Skole, som er anerkendt over det hele Land, ikke blot med Seminarierne, men med en fuldstændig højere Almenskole og med en Øvelsesskole, i alle Henseender svarende ogsaa til den nye Seminarielovs Krav, med Sløjdskele og Skolehave. Og det har været Frøken Langs Beslutning hele hendes Liv og dengang; hun lod sin Skole gaa over til at blive en offentlig Institution, at det skulde være en fri Skole, der skulde ledes i kristelig Aand. Det Ønske har man ogsaa imødekommet fra Statens Side ved at vise al muligt Hensyn, da Skolekomplekset omdannedes til en offentlig Institution.

I Aarenes Løb har Frøken Lang bygget mange og fortrinlige Bygninger, hver til sit Formaal, det er en stor og værdifuld Samfundsindsats, som er gjort af hende og hendes Skole og alle dem, der har virket ved den, og det er ogsaa anerkendt af alle, at en saadan Indsats af en privat Institution med et Særpræg spiller en stor Rolle for vort Samfund. Dette anerkendes ganske særlig af mit Parti; vi vil i det hele taget ikke, at Privatskoler og Privatseminarier skal indskrænkes, idet vi mener, at der ofte derfra kan komme nye Tanker, som lettere